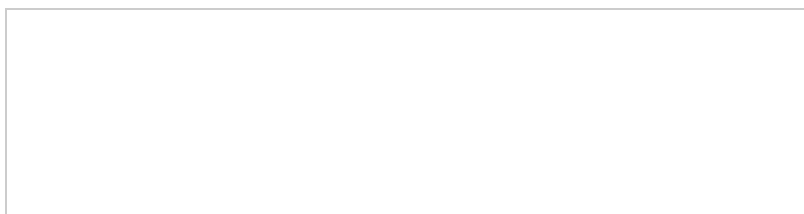

Maailmanmatkaajan pähkähullu matkakirja

22.4.2023 7.03

UUSINTA v 2016 - Turisti ei tiedä, missä on ollut, ja seikkailumatkailija ei tiedä, minne menee. Näin sanoi amerikkalainen veteraanimatkustaja Paul Theroux ja samaa linjaa jatkaa valokuvaaja Sorila. Kanadalainen maisemavalokuvaaja Eero Sorila karkasi kaksivuotiaana yleisestä saunasta Jyväskylässä. Se oli hänen avauksensa omatoimimatkailuun, joka jatkui myöhemmin hyvin vähillä varoilla eli "kengännauhakassan" turvin.

Teksti: KIMMO KUURE, Kuvat: EERO SORILA

- Juuri se, kun ei tiedä, minne menee, mistä saa seuraavan aterian tai missä viettää seuraavan yön, on jännityksen rikastuttamaa seikkailumatkailua, jolle en ole löytänyt vertaa mistään muusta matkailumuodosta, kuvailee Sorila kiinnostustaan liikkumiseen maailman eri kolkilla.

Kun pienen budjetin matkailijan rahat loppuvat kokonaan, kuten Sorilalle kävi Argentiinassa ja Kreikassa, avaa se oven elämän parhaimpiin seikkailuihin. Argentiinan Buenos Airesissa hän sai suomalaiselta rahtilaivalta lenkkimakkaran, joka auttoi pysymään hengissä. Se merkitsi hänelle samaa kuin muille kutsutarjoilut presidentinlinnassa. Kreikan Piraeuksessa puolestaan Sorila asui rahattomana satamapummin kanssa kaksi viikkoa.

- Liityin italialaisen rahtilaivan ruokajonoon oikealla hetkellä. Laivan kokki ymmärsi yskän ja mätti kauhalla suuresta kattilasta höyryävää spagettia muovipussini pohjalle. Se illallinen oli meille samaa kuin kulinaarinen juhla Helsingin Kappeleravintolassa. Nukuimme yön puiston nurmen vihreällä patjalla tähtitaivaan alla. Reissattuani 130 maassa on muulloinkin puiston nurmi tai niityn laita palvellut yösijana.

Sorilan mielestä ajallisessa elämässä ei ole mitään parempaa kuin matkustaminen. Tahtotila on matkustamisessa tärkeämpää kuin lompakon paksuus tai visakortin vingutusvara. Mitä vähemmän matkatavaroita, sitä parempi. Sorilan pienen repun tärkein sisältö on ollut kamera, muistivihko ja hammasharja.

Eero Sorila on valinnut *Kengännauhakassalla maailman ympäri* -kirjaansa seikkailumatkojaan 30 maasta. Kirjan matkat ajoittuvat vuosille 1946-2007. Ne alkavat Suomesta ja etenevät maailman eri puolille. Tekstissä on runsaasti yksityiskohtia, jotka kertovat siitä, että tekijä on pitänyt matkoillaan päiväkirjaa ja liittänyt mukaan sopivasti tietoja matkakohteistaan. Usein lukija saa nauttia myös osuvista kielikuvista.

Kun yhden luvun on saanut luetuksi, haluaa välittömästi jatkaa eteenpäin seuraamaan lukijan silmien edessä avautuvia seikkailumatkoja jännittäviin paikkoihin välillä vaikeissakin oloissa, esimerkiksi Etelä-Amerikkaan, Etelämantereelle, Pohjois-Koreaan, Mongoliaan tai Polynesian Samoalle. Matkoilla vierailaan myös suomalaisten siirtolaisten yhteisöissä, kuten Brasilian Benedossa, Paraguayn Villa Alboradossa ja Argentiinan Missionessa.

Sorilan kokemukset usein yllättävät. Vaikeissa tilanteissa asiat järjestyvät joskus nopeasti ja helposti odottamattomilla tavoilla. Vastoinkäymiset muuttuvat kohokohdiksi, kun nälkäinen ja yöpaikkaa vailla oleva kulkija keskellä pimeää erämaata löytää itsensä hetken kuluttua suuren kartanon juhlapöydästä tai polkupyöränsä loppuun polkenut vaeltaja saa ihka uuden kulkupelin, kun auto ajaa sateessa hänen päällensä ja pyörä romuttuu, mutta Sorila säästyy vammoilta. Mielenkiintoisia sattumuksia riittää.

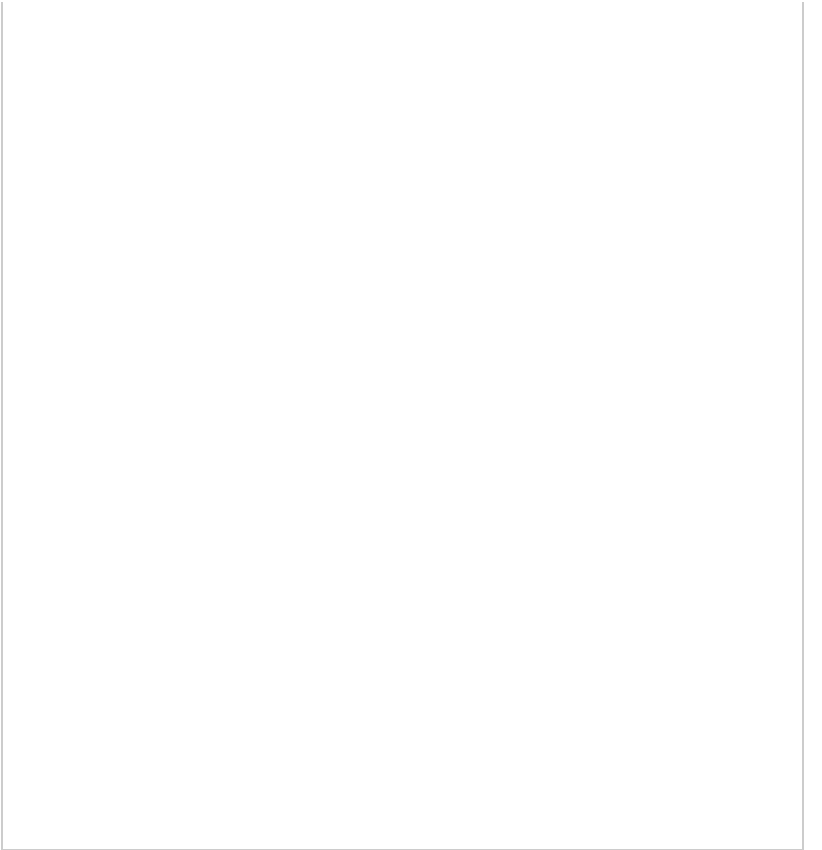
- Ihminen tuntee näillä matkoilla sen, kuinka pieni olento hän on maailmankaikkeudessa, kun joutuu turvautumaan ventovieraisiin ihmisiin ja luomakunnan ylläpitäjän apuun. Kaikki oma on poistettu, Sorila pohtii.

Kengännauhakassalla maailman ympäri

Sorila, Eero
Books on Demand GmbH, 2010.
276 sivua, 55 valokuvaa.

Saatavana kirjakaupoista.

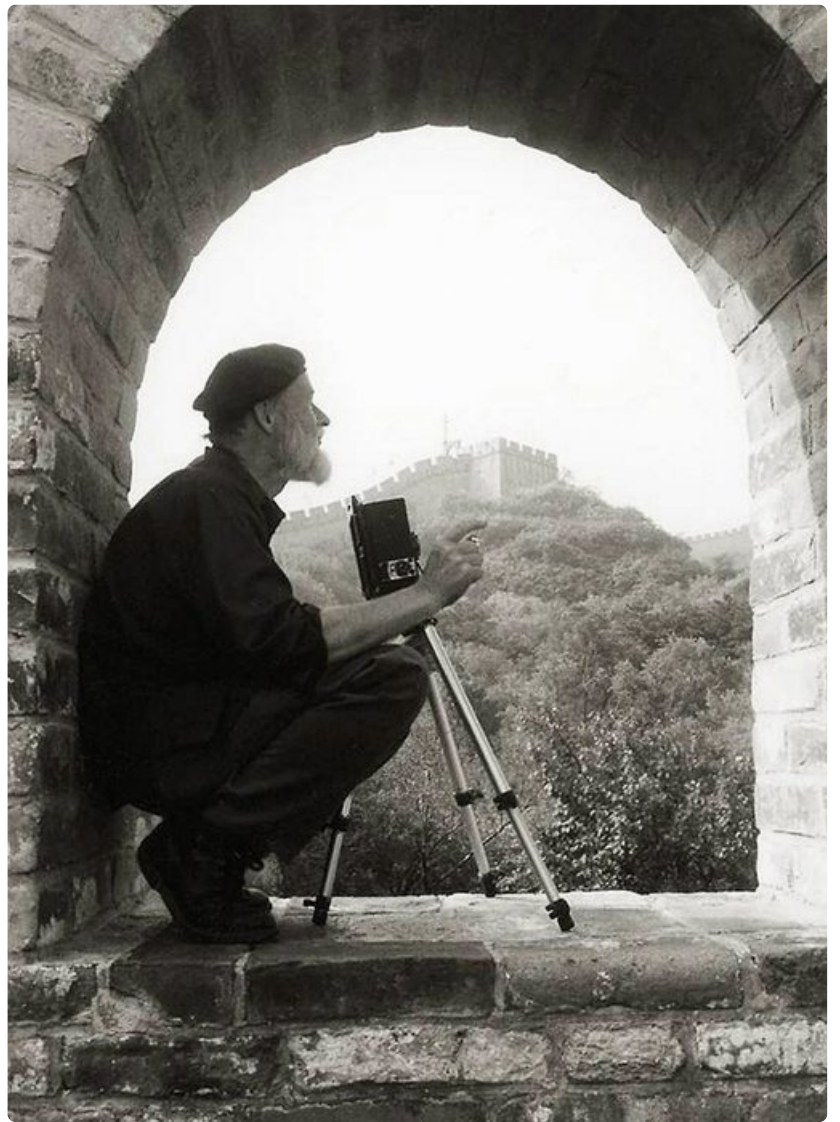
Englanninkielinen laitos kirjasta ilmestyi Yhdysvalloissa 4.7.2010 nimellä *Green Mattress under the Stars*. Se viittaa puiston nurmella tai niityn laidalla nukuttuihin öihin tähtien alla.

Maailmanmatkaaja Eero Sorila joutui paikkaamaan matkabudjettiaan kengänlankaajana.

KENGÄNNAUHAUSSALLA MAAILMAN YMPÄRI

EERO SORILA

Eero Sorila Kiinan muurilla. Kuva: Veikko Kummila.

Tyttöjen iloinen nauru Venäjän Solovetskissä. 1429 perustetun luostariyhteiskunnan elämä hymyilee jälleen vapauduttuaan vuosien 1923-1939 Stalinin vankileirikäytöstä. Vanhemmilla saaren asukkailla hymy hyyttyy niitä aikoja muistellessa. Kuva: Eero Sorila